

Abstrakt:

Bakalářská práce je zaměřena na srovnání dvou hlavních ledovcových období fanerozoika, mladopaleozické doby ledové a zalednění v kenozoiku a pleistocénu. Hlavním cílem práce je porovnání faktorů vedoucích ke glaciaci a jejich řídicích mechanismech na krátkodobé a dlouhodobé úrovni, srovnání základních znaků zemských cirkulačních systému. V neposlední řadě také vymezení nevyřešených otázek a úvaha nad možností využití robustnějších dat z kenozoika, které poukazují na velmi komplexní chování klimatického systému a jeho složek.

V obou porovnávaných obdobích se jeví hlavním řídicím faktorem klimatu obsah skleníkových plynů v atmosféře. Dalším společným znakem je sestupný trend teploty, projevující se zpočátku méně výraznou a dynamickou glaciací v období svrchního devonu, eocénu a oligocénu. Charakteristický je přechod do nejchladnějších fází s nejnižší průměrnou teplotou a největším objemem kontinentální kryosféry. Na základě obsahu CO₂, amplitudy glacieustatických oscilací nebo projevů Milankovičových cyklů je možné považovat za analog pleistocénu sled několika glaciačních eventů v intervalu serpuchova až sakmar. Rozdíl oproti relativně uniformnímu pleistocennímu zalednění spočívá v přítomnosti velkého počtu glaciačních center v prostoru Gondwany.

Určitá podobnost je zaznamenána v krátkodobých astronomicky řízených vlivech. V obou obdobích je zaznamenán vliv sto tisíciletého cyklu, přestože je studium krátkodobých vlivů postiženo nižším datovacím rozlišením. Bližší porozumění vlivu Milankovičových cyklů je z hlediska kusých informací prozatím problematické.

Klíčová slova: klima, prvohory, zalednění, orbitální cykly, Milankovič, cyklotéma, glaciální cykly, kvartér, pleistocén